

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти

Центральноукраїнський національний технічний університет

Миколаївський національний аграрний університет

Громадська організація «Об'єднання педагогів і науковців України»

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДИНАМІКИ

Матеріали

VIII Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції молодих учених та студентів
(м. Умань, 18 листопада 2021 р.)

Умань
2021

УДК 338.24.021.8(06)

С91

Головний редактор

Слатвінський М. А., кандидат економічних наук, доцент, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Редакційна колегія:

Корнієнко Т. О., в. о. завідувача кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Чвортко Л. А., заступник директора з наукової роботи ННІ економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Бержанір І. А., канд. економ. наук, доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Вінницька О. А., доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Мельничук Ю. М., доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Рекомендовано до друку вченою радою

Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

(протокол № 4 від 16 листопада 2021р.)

Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки : матеріали
С91 VIII Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. молодих учених та студентів
(м. Умань, 18 листоп. 2021 р.) / МОН України, Уманський держ. пед.
ун-т імені Павла Тичини, Навч.-наук. ін-т економіки та бізнес-освіти [та
ін.] ; [голов. ред. Слатвінський М. А. ; редкол.: Корнієнко Т. О., Чвортко
Л. А., Бержанір І. А. [та ін.]. – Умань : Візаві, 2021. – 751 с.

Збірник містить наукові тези VIII Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів «Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки», яка відбулася 18 листопада 2021 р. на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали відображають результати досліджень учених, викладачів, аспірантів та студентів з актуальних проблем розвитку національної економіки.

УДК 338.24.021.8(06)

Матеріали подано в авторській редакції.

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2021

Джафарова Г. Р. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	543
Квасній О. Р. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ.....	547
Лапко А. В. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ВУГЛЕДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ.....	552
Логінов О. В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....	556
Олійник Д. В. ОБЛІГАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ.....	559
Павлишина І. А., Кифоренко Л. О. УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ СФЕРИ ПОСЛУГ.....	562
Сарахман Х. С. ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО БІЗНЕСУ НА ОСНОВІ ЗАПРОВАДЖЕННЯ DIGITAL-ТЕХНОЛОГІЙ.....	565
Світлична А. О., Лисий Ю. Є. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	568

СЕКЦІЯ 8. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Арсенюк М. А. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ.....	571
Барвінок Н. В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	576
Білоголова Н. М., Миронов Ю. Б. РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ КРАЇНИ: ДОСВІД НОРВЕГІЇ.....	581
Бражник Н. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ДІЛОВОГО ТУРИЗМУ.....	584
Бутєва Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ.....	587
Глазков В. В. ГОЛОВНІ ПЕРЕШКОДИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....	591

4.Черномырдина С. О. Лечебный туризм в Южной Корее. *Science Time*. 2014. № 4. С. 279–284.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Барвінок Н. В., викладач

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

В останні роки туристична галузь в Україні розвивається швидким темпом, відіграючи все більш помітну роль в економіці країни. Разом з розвитком різних видів туризму, таких як культурний, оздоровчий, рекреаційний, спортивний, релігійний, бізнес-туризм тощо, екологічний туризм стає все більш популярним в Україні. Цей процес є відображенням світових тенденцій, що проявляється у розвинених країн світу. В останні роки екологічний туризм активно розвивається не тільки в таких європейських країнах, але також і в Азії, Північній Америці, Південній Америці та Австралії.

Екологічний туризм або екотуризм – це вид туризму, що полягає у подорожах до природних недоторканих людиною та природоохоронних територій. Екотуристи намагаються не здійснювати значного впливу на територію. Екотуризм сприяє освіті туристів і дає змогу збирати гроші на заходи зі збереження природи території, допомагає розвитку ізольованих поселень. Розвиток екотуризму часто розглядають як важливий засіб збереження довкілля для майбутніх поколінь [2].

Сьогодні розвиток екологічного туризму висвітлено у дослідженнях вітчизняних вчених у галузі туризму, в тому числі і екологічного: О. Бейдик, О. Дмитрук, С. Дмитрук, Ю. Зінько, М. Біржаков, Т. Лужанська, С. Махлинець, Л. Тебляшкіна, М. Рутинський та ін. У розробках цих авторів зазначається важливість вивчення важливих та перспективних напрямів діяльності та розвитку туристичної сфери і економіки України загалом. Особлива увага в роботах цих авторів приділяється екологічному туризму, його організації,

управлінню, культурній цінності, як для туристів так і для жителів місцевості, яка входить до території здійснення екологічного туризму.

Тема екотуризму є актуальною та своєчасною як для країн світу, так і для України. Цікавість до екотуризму зумовлена низкою причин, серед яких такі:

- значне збільшення антропогенного навантаження на природні систем, що зумовлює необхідність розробки науково-обґрунтованих заходів щодо збереження довкілля та унікальності природи;

- прагнення захистити населення промислово розвинених країн від стресу, нервового виснаження та різних захворювань шляхом процесів урбанізації;

- зміни в поведінці людей, що полягають у прагненні до тіснішого спілкування з природою, «занурення» в неї, продовження тривалості перебування в недоторканих куточках дикої природи;

- важливість формування ефективної системи екологічного виховання в напрямку любові до природи, її збереження та збільшення природних ресурсів;

- необхідність соціально-економічного розвитку територій з нерозвиненою сферою промисловості, але із багатою недоторканими природними комплексами та унікальним природним потенціалом, здатним зацікавити туристів;

- збереження та подальший розвиток соціокультурного середовища місцевого населення, що проживає поблизу природоохоронних територій.

Розвиток екологічного туризму на сьогодні вимагає виконання ряду умов:

- розвиток сучасної транспортної інфраструктури, що дозволить відвідати такі туристичні об'єкти;

- проводити розумну цінову політику для такого виду туризму, яка буде доступною для широкого кола населення з невисоким рівнем доходів;

- ефективна організація екологічних турів із залученням безперервної розробка нових маршрутів до віддалених куточків «дикої» природи;

- наявність привабливих та унікальних природних об'єктів, які сприятимуть еколого-естетичному вихованню туристів, які їх відвідуватимуть.

В останні роки екотуризм, як вид туризму, в Україні почав активно розвиватись. Це пов'язано наявністю на території країни різних унікальних об'єктів природи, які викликають цікавість туристів з усього світу, а це в свою чергу підвищує туристичний та рекреаційний потенціал України. Слід зазначити, що більшість природних комплексів України, які є об'єктами екологічного туризму, охороняються законодавством країни, а деякі з них належать до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [5].

Карпатський регіон є одним з найбільш цікавих регіонів, адже велика частина земель регіону відноситься до природно-заповідного фонду України. Однак для розвитку екотуризму в Західній Україні важливі не тільки Карпати. Унікальним та багатим на природні та рекреаційні комплекси є і Поділля. Національний природний парк «Подільські Товтри», який є номінантом конкурсу «Сім чудес України», а також є багатим унікальними природними особливостями [3].

Також варто звернути увагу на Північний регіон України, який також має велику кількість об'єктів унікальної та неповторної природи. Територія Полісся – це великі за площею лісові масиви, густа мережа річок, озер і боліт. В регіоні збереглися як природні багатства, так і етнокультурна спадщина. Для розвитку екотуризму Полісся є всі необхідні передумови: наявність і багатство об'єктів природно-заповідного фонду, багатий склад видів флори та фауни.

Ще одним регіоном багатим на заповідні території є Узбережжя Чорного, де охороняються унікальні ландшафти та місця гніздування рідкісних видів птахів. Одним з найбільш цікавих об'єктів екотуризму є село Вилкове, яке ще називають «українською Венецією». Село оточене територією Дунайського біосферного заповідника і є дійсно унікальним, оскільки там зберігається рідкісна в Європі житлова забудова – замість вулиць тут система каналів, а за транспорт служать човни.

Також для розвитку екотуризму мають значний потенціал і степові області України (Миколаївська, Запорізька, Херсонська, Донецька), адже є багатими на об'єкти природно-заповідного фонду та багату унікальну степову

флору. Тут розміщені Український степовий природний заповідник «Єланецький степ», біосферний заповідник «Асканія-Нова». Також увагу привертає такий об'єкт екотуризму на Херсонщині, як Олешківські піски, який вважається найбільшим піщаним масивом Європи. У Донецькій області на березі річки Сіверський Донець розташований національний природний парк «Святі гори», який відноситься заповідної території завдяки своєму унікальному природньому ландшафту та рідкісним видам рослин цієї місцевості. В Миколаївській області, у долині р. Південний Буг розташований національний природний парк «Бузький гард». Унікальний він тим, природа тут мало змінена людиною. Також тут багатий та унікальний видовий склад флори і фауни, а виходи на поверхню гранітів надають рівнинному Бугу виду швидкої і бурхливої гірської річки. До складу національного природного парку входить урочище «Бузький Гард», що є пам'яткою історичного ландшафту Запорозької Січі, першої козацької республіки [4].

Важливим об'єктом для розвитку екотуризму є Букові праліси Карпат та інших регіонів Європи. Це транскордонний серійний об'єкт, який розташований на території 12 країн, займає площу 345838,62 га, 25 % з яких знаходиться на території України. Даний об'єкт цінний для екотуризму тим, що є взірцем недоторканих природних комплексів помірних лісів.

«Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини» 63 ділянки давніх букових лісів з десяти європейських країн на сесії комітету ЮНЕСКО у Кракові (Польща) 13 липня 2017 року ухвалили рішення включити до складу українсько-словацько-німецького об'єкта всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [5].

Якщо врахувати можливості існуючих регіональних ландшафтних парків, то для розвитку екологічного туризму в Україні досить значні передумови, хоча на сьогоднішній день цей напрямок туристичної діяльності все ще знаходиться на стадії розвитку.

З метою істотного збільшення обсягів екотуризму в Україні в найближчі роки необхідно вирішити ряд завдань, таких як: формування науково обґрунтованої та стратегічної програми розвитку екологічного туризму в

Україні; якісна підготовка сучасних фахівців у даній галузі; розробка додаткових маршрутів і напрямків в сфері екотуризму; залучення внутрішніх та іноземних інвестицій; додатковий захист природних територій від впливу збільшення туристичних потоків.

Ефективне управління екологічним туризмом можливе за умов: зонування території, що передбачає обмежене відвідування, територій, що є особливо охоронними; координація туристичних потоків, спрямована на зменшення антропогенного навантаження; регулювання роботи комерційних підприємств в зонах екотуризму для контролю впливу інфраструктури; встановлення комерційних відносин з «екологічно чистими» туроператорами та організаціями; встановлення розумних цін на відвідування таких територій. Таким чином, України, яка має величезне природне різноманіття, має значний потенціал для розвитку екологічного туризму.

Список використаних джерел:

1. TerraIncognita. URL: <http://terraincognita.info/ukr/dest/ecotourism/42>. (дата звернення: 21.10.2021).
2. Екотуризм. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Екотуризм>. (дата звернення: 21.10.2021).
3. Любонько Т. В. Формування організаційно-економічного механізму розвитку екологічного туризму. *Ефективна економіка*. 2014. № 9. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3761> (дата звернення: 21.10.2021).
4. Терехух А. А. Сутність та значення екологічно-туристичних ресурсів у контексті розвитку екологічного туризму в Україні. *Вісник НУ «Львівська політехніка»*. 2012. № 727. С. 449–454.
5. Які об'єкти охороняє ЮНЕСКО в Україні? URL: <https://ukrainer.net/unesco-v-ukraini/> (дата звернення: 21.10.2021).